

4338

۲

۱۸۵

۱۸۵

WWW.Ketab.ir

www.ketab.ir

پیشکش به منادی تقرب،
امام سید عبدالحسین شرف الدین (ره)

آیین اعتدال: پیامی برای آشتی مذاهب

نویسنده: حیدر حب الله
مترجم: محمد جواد حسین زاده

المجمع الدولي للأئمة الواحدة

آیین اعتدال؛ پیامی برای آشتی مذاهب

سراشتاب: حبل الله - در | عنوان قراردادی: رساله سلام مذهبی. فارسی | عنوان و نام پدیدآور: آیین اعتدال؛ پیامی برای آشتی مذاهب / نویسنده: حیدر حبل الله. | مشخصات نشر: قفسه: ۱۳۹۶۰ | مشخصات ظاهری: ۱۵۲ ص. : مصور : ۲۱/۵x۱۴/۵ س م | شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۸۲۰۰-۸۷-۱ | وضعیت فهرست نویسی: فهرست نویسی: اسلامی | موضوع: Islam - Unity | موضوع: شیعه امامیه - عقاید | موضوع: Imami Sh'ah - Doctrines | موضوع: اهل سنت - عقاید | موضوع: Sunnites - Doctrines | موضوع: شیعه - دفاعیه ها | موضوع: Shi'ah - Apologetic works | موضوع: اهل سنت - دفاعیه ها | موضوع: Sunnites - Apologetic works | رده بندی کنگره: ۳۳۲/۵/ج | رده بندی دیویی: ۲۸۴/۷۹۲ | شماره کتابشناسی: ۲۷۰۶

تألیف: حیدر حبل الله
انتشارات: شهید کاظمی
شمارگان: ۲۰۰۰ نسخه
شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۸۲۰۰-۸۷-۱
مترجم: محمدجواد حبیب زاده
نوبت چاپ: اول - بهار ۱۳۹۶
قیمت: ۷۵۰۰۰ ریال
چاپ و صحافی: مجتمع چاپ باقری
مدیریت هنری و آماده سازی: مؤسسه شهید کاظمی

حقوق این اثر برای نویسنده و مترجم محفوظ است.

دفتر مرکزی نشر و پخش: قم، خیابان معلم، مجتمع ناشران، طبقه اول، فروشگاه ۱۳۱ | شماره تماس: ۰۲۵-۳۷۸۴۰۸۴۴-۶
www.manvaketab.ir | سامانه پیام کوتاه: ۳۰۰۱۴۱۴۴۱

http://i.instagram.com/nashre_shahidkazemi
<https://telegram.me/Nashreshahidkazemi>

۱۱.....	یادداشت استاد احمد بن حنبل
۱۵.....	یادداشت مترجم
۱۷.....	سخن آغازین

عقاید دینی شیعه؛

۲۳.....	نگاهی گذرا بر عقاید مذهب امامیه
۲۵.....	مقدمه
۲۵.....	اصول اعتقادی مذهب امامیه
۲۶.....	اصل اول: خداشناسی
۲۷.....	اول: توحید
۲۷.....	۱. توحید در ذات
۲۸.....	۲. توحید در صفات
۲۸.....	۳. توحید در خالقیت
۲۹.....	۴. توحید در ربوبیت
۳۰.....	۵. توحید در عبادت و حرمت سجده برای غیر خدا
۳۱.....	توضیحی درباره دلیل نامگذاری فرزندان شیعه با نام‌هایی مانند عبدالحسین
۳۲.....	دوم: اسماء و صفات خداوند
۳۲.....	۱. صفات ثبوتیه

۳۲	الف: صفات ذات
۳۲	صفت اول: علم
۳۳	علم خداوند و بداء
۳۴	صفت دوم: قدرت
۳۵	صفت سوم: حیات
۳۶	ب: صفات فعل
۳۷	۱. صفات پایه
۳۷	سوم: علم الهی
۳۹	قضاء و قدر
۳۹	اصل دوم: نبوت و پیامبری
۴۱	عصمت پیامبران
۴۲	اعتقاد به پیامبری حضرت محمد ﷺ
۴۲	جهان شمولی و ماندگاری پیامبری حضرت محمد ﷺ
۴۳	جایگاه قرآن و سنت، و مسأله تحریف قرآن
۴۴	اصل سوم: امامت و خلافت
۴۴	تفاوت دیدگاه شیعه و سنی درباره امامت
۴۵	ضرورت و هدف از امامت در دیدگاه امامیه
۴۵	امامت و مسأله نص و انتخاب خدا
۴۸	عصمت امامان
۴۸	دوازده امام
۴۹	مهدویت و رجعت
۵۰	اختلافی بودن علم غیب امام و ولایت تکوینی او در میان امامیه
۵۱	اصل چهارم: معاد و قیامت
۵۵	احکام و قوانین اسلامی در دیدگاه شیعه
۵۶	منابع اجتهاد در دیدگاه امامیه

بنابراین، چرا اختلاف؟! ۵۹

اختلافی میان امامیه و برخی مسلمانان؛ نه همه آنها. ۶۲

شیعه و سنی؛

و سه ها: درونی و درگیری های میدانی ۶۳

مقدمه ۶۵

۱. تکفیر و منطق اتهام به شرک ۶۶

کوچک نه کردن کفر ۶۷

درخواست از دوران امامیه برای اصلاح بعضی رفتارها ۶۷

دیدگاه ما دربارهٔ تحمل به انبیا و اولیا ۶۸

درخواست از اهل سنت برای کمک دیگران ۶۹

ولایت تکوینی و مسئلهٔ شرک ۶۹

درخواست برای فهمیدن معنای «بر خاک قبر امام حسین و زیارت حرم ها» ۷۰

بحران تکفیر و مؤاخذه برلوازم کلام ۷۱

ضرورت منحصر بودن شأنیت تکفیر برای عالمان بیت امت اسلام ۷۲

۲. داوری درباره صحابه و مادران مؤمنان (همسران پیامبر ﷺ) ۷۲

نادرستی انحصار طلبی در برداشت های تاریخی ۷۲

تفاوت میان خطا کار دانستن صحابه و کفر آنها ۷۳

میراث امامیه دربارهٔ صحابه ۷۵

لعن مقدسات ۷۶

پاکدامنی همسران پیامبر ﷺ ۷۶

درخواست از مراجع تقلید و علمای بزرگ شیعه برای اتخاذ موضعی تاریخی و شجاعانه ۸۰

درخواست از علمای بزرگ اهل سنت برای توجه شایسته به جایگاه اهل بیت پیامبر ۸۰

عدل و انصاف در منطق قرآن کریم ۸۳

۳. تحریف قرآن کریم و انکار سنت پیامبر ۸۴
- آیا براستی اعتقاد امامیه به عدالت صحابه مستلزم عدم دسترسی به سنت نبوی است؟ ۸۷
- تنبیین گنجینه‌های حدیثی اسلامی ۸۸
- تقیه و بحران بی‌اعتمادی ۸۹
- واکاوی علل روی آوردن به تقیه ۹۰
- آیا همچون تقیه مانعی برای شناخت تشیع است؟ ۹۲
- دو درخت است از اهل سنت و شیعه در موضوع تقیه ۹۳
۵. نمادها، آداب و نارسایی‌های دینی ۹۵
- نمادهای شیعه و مسائل شرک ۹۶
- آیا نمادهای عاشورایی توطئه‌ای با ضد نمادهای حج و حرمین است؟ ۹۸
- وارد شدن برخی اهل سنت به برخی شیعیان، رموزیکه‌ای حساس ۹۸
- راه برون رفت چیست؟ ۱۰۰
- نمادهای خاصی مانند قمه‌زنی ۱۰۱
- بحران انحصار تشیع در اموری چند ۱۰۲
۶. ازدواج موقت (متعّه) ۱۰۳
- پیشنهاد تأسیس مجمع فقه مقارن اسلامی ۱۰۴
- ازدواج موقت و صورت شرعی آن ۱۰۶
۷. گسترش شیعه یا از بین رفتن امنیت عقایدی اهل سنت ۱۰۸
- لزوم درک نگرانی اهل سنت از گسترش تشیع ۱۰۸
- راه حل چیست؟ ۱۰۹
- هر مسلمانی حق انتشار عقایدش را دارد و دیگران نیز حق دارند با او گفت و گوی انتقادآمیز کنند ۱۰۹
- پدیده تبعیض میان مذاهب اسلامی در فراخواندن به مذهب ۱۱۰
- غفلت از گسترش افکار الحادی و بی‌دینی در میان امت اسلامی ۱۱۲

- تبلیغات مذهبی؛ عرضه افکار و مجادله‌گری ۱۱۲
- چه کسی در قبال ترویج تشیع مسئول است؟! ۱۱۴

مدیریت اختلاف‌ها؛

۱۱۷ اصل، راه‌کرها و ابزارها

- مقدمه ۱۱۹
- اصل اول: جواز اجتهاد و باورداشتن به اجتهاد دیگران ۱۲۰
- ضرورت با بودن با اجتهاد در فقه، کلام و تاریخ ۱۲۱
- اصل دوم: توجیه نهاده دیگر مسلمانان ۱۲۲
- اصل سوم: حفظ نقاط مشترک و نقاط اختلاف برای حفظ اسلام و مذاهب ۱۲۳
- اصل چهارم: اقلیت و اکثریت، پذیرش و آمخته شدن ۱۲۴
- هموطنی و شهروندی شیعه در جهان عرب ۱۲۵
- اصل پنجم: آزادی و امنیت ۱۲۹
- اصل ششم: جدایی میان مذهب و سیاست ۱۲۹

۱۳۱ بنابراین، چه گام‌هایی باید برداریم؟

- ضرورت برداشتن گام‌هایی در میدان عمل ۱۳۳
- ۱: بازبینی و نگاه انتقادی مسلمانان به مذاهبشان (پاکسازی میراث مذهبی) ۱۳۳
- ۲: بازبینی مسلمانان در دیدگاه‌هایشان نسبت به مذهب دیگران ۱۳۴
- ۳: تلاش برای دیدن نقاط مثبت دیگر مذاهب ۱۳۵
- ۴: ایجاد پل‌های ارتباطی میان مدارس علمی مذاهب ۱۳۵
- ۵: قرار دادن میز مذهب در دانشگاه‌ها و حوزه‌های علمیه ۱۳۶
- ۶: دستور فوری برای توقف هجمه‌های رسانه‌ای دو سویه ۱۳۶
- ۷: استفاده از تجربیات حکومت‌هایی که به تسامح مذهبی شناخته شده‌اند ۱۳۷

- ۸: رهایی بزرگان دین با جدایی سیاست‌زدگی از مذهب ۱۳۸
- ۹: ارتباط بزرگان دین و سیاستمداران در نقاط مشترک ۱۳۸
- ۱۰: بازنویسی برنامه‌ها و اولویت‌های نهادهای دینی ۱۳۸
- ۱۱: یکپارچه شدن تلاش‌های اعتدال‌گرایان مذاهب برای مبارزه با افراط‌گرایان ۱۴۰
- ۱۲: اقدام جدی برای راه‌اندازی طرح‌های فکری و دینی مشترک ۱۴۰
- ۱۳: واکاوی روش‌های تشریفاتی در طرح‌های تقریب میان مذاهب ۱۴۱
- ۱۴: دور فتوا را شجاعانه برای آغاز مرحله‌ای جدید ۱۴۱
- ۱۵: توسعه زبان ملی اسلامی غیرعربی در جهان عرب و برعکس ۱۴۲

کلام پایانی

- ارزش این قبیل پیام‌ها چقدر است؟** ۱۴۳
- پیامی برخاسته از ندای وجدان و مسرت‌پیران ۱۴۵
- قرآن کریم و امیدواری به آینده ۱۴۷
- پیام ما نجات دین با متوقف کردن توجیهات دین برای دنیایی هاست ۱۴۹
- هر چیزی ممکن است، پس هر یک از ما نقش خود را برای تیرداری ایفا کنیم ۱۴۶
- در پایان، استقبال از نقدهای سازنده و دیدگاه‌های دیگران ۱۵۰

□ یادداشت حجت الاسلام والمسلمین استاد احمد مبلغی

گرچه آیات قرآن در زمینه وحدت بسیار است و هر کدام حاوی نکاتی عمیق و پرمعناست، ولی آیه «فصلحوا بین اخویکم» - به رغم کوتاهی و حجم کم - آهنگ، ادبیات، معانی، نکات منطق بخش و اصالت بخش به وحدت اجتماعی را به صورت ویژه ای گرد آورده است که باید در جای خود به آن پرداخت.

آنچه در این فرصت محدود در پی بیان این است که عمل به امر قرآنی «فصلحوا بین اخویکم» را نباید در صورت تلاش های عملی حل و رفع اختلاف «منحصر کنیم، بلکه می توان با رجوع به این امر آانی، رجوع را برای «فعالیت های نرم افزارانه معطوف به اصلاح روابط امت» نیز اثبات کرد. این مطلب، با یکی از دو «نکته فنی اجتهادی» زیر قابل اثبات است:

الف. شمول موضوعی آیه: به این معنی که تصور و ادعا شود موضوع آیه، دلیل داشتن سعه مفهومی، دو سنخ مصداق را پوشش می دهد؛ یکی عملیات سخت افزاری مصلحانه و دیگری فعالیت های نرم افزاری مصلحانه. روشن است که عنوان «فعالیت های نرم افزاری مصلحانه» طیف های مختلفی شامل نظریه پردازی، سیاست گذاری، برنامه ریزی، قانون گذاری و ... در زمینه وحدت اسلامی را پوشش می دهد.

ب. شمول مقدمی: به این معنی که اگر نتوانستیم ادعای شمول موضوعی را بپذیریم، می‌توان تلاش‌های نرم‌افزاری وحدت را به مثابه «مقدمه واجب عملیات اصلاح بین‌امت» مطرح کرد. به این صورت که عملیات سخت‌افزاری وحدت - دست کم در زمینه اختلاف‌های پیچیده اجتماعی و تاریخی - اگر بدون تکیه بر نرم‌افزار منظرها، سیاست‌گذاری‌ها و... انجام بگیرد، راه به جایی نمی‌برد، بلکه گاه منجر به تشدید و تعمیق اختلاف نیز می‌انجامد.

در ایراد بیان، نظریه‌پردازی درباره وحدت، متوقف بر دو نوع مراجعه و بررسی است؛ مراجعه به متن جامعه و بررسی مناسبات شیعه و سنی تا از این طریق، شکاف‌ها، گسست‌ها، شبهات و سوءتفاهن‌های احتمالی به دست آید، و دیگر مراجعه به متون دینی تا دیدگاه اسلام در باب این چالش‌ها کشف گردد.

کتاب حاضر - اثر دوسه اندیشه‌پرداز و محترم جناب حیدر حب‌الله -، به طرح و بررسی مجموعه‌ای از شبهات فکری، شکاف‌های اجتماعی و زمینه‌های بد اخلاقی در حوزه مناسبات امت (که خاستگاه اختلاف است یا می‌تواند باشد) پرداخته است.

خصوصیات کتاب حاضر را می‌توان اینگونه برشمرد:

۱. کوشیده است تا در قبال هر آنچه سبب تفرقه یا خاستگاه تفرقه‌گری آن است، راهکاری فکری - اجتماعی ارائه نماید.

۲. کوشیده است تا در هر مبحث با دیدگاهی تحلیلی و عقلانی، به بررسی و شناسایی و آن را برای مبارزه، به مصاف عوامل اختلاف در امت ببرد.

۳. کوشیده است به «عقلانی‌اندیشی» و «اخلاقی‌اندیشی» در قبال امت و مسائل آن دعوت کند.

۴. کوشیده است تا به پاره‌ای از تعاملات و اندیشه‌های منفی یا خنثی در قبال

مسائل امت به نوعی انتقاد کند.

سخن آخر این که گشودن، ترویج کردن و نفوذ دادن گفتمان موجود در این کتاب، در حوزه‌ها و دانشگاه‌ها، ضروری است تا تقریب از ایستایی درآید و به مرحله جدیدی از نشاط و فعالیت راه یابد.

احمد مبلغی

۱۳۹۶/۰۲/۲۱

www.Ketab.ir

□ یادداشت مترجم

کتاب «رسالة سلام مذهبی» به پاس بهره‌مندی فراوان از گستره دانش و روش اندیشه‌ورزی نویسنده اندیشمند و فرهیخته آن، ترجمه شده است تا در این اوضاع نابسامان و اسفناک جهان اسلام، کورسوی امیدی باشد برای فردایی بهتر.

به حتم، طرحی که در این کتاب در انداخته می‌شود، مخالفانی دارد. مخالفان «صفری‌اصد» اندیش، فرصت تأمل و اندیشه را از خود باز می‌ستانند، اما مخالفان «صفری‌تاصد» اندیش می‌توانند با مطالعه این کتاب، نکات و ریزخورد توجیهی را در زمینه تعامل و همزیستی مسالمت‌آمیز میان پیروان مذاهب اسلامی دریابند.

همین نگاه صفری‌تاصدی است که مجال ترجمه را برای این کمترین فراهم آورد. از این رو، مسئولیت ترجمه صادقانه و پایبند به متن را بردوش کشید ولی به هیچ‌گونه مفهومی را برای نویسنده محترم باقی گذاشت.

در پایان، از برادر دغدغه‌مند و سختکوشم آقای علی اکبری سپاسگزاری می‌کنم، چراکه پیگیری مراحل چاپ و نشر این کتاب، وامدار تلاش ایشان است.

□ سخن آغازین

در سپیده دم اسلام، مسلمانان گرداگرد پیامبرشان بودند، آموزه‌ها و آیه‌های آسمانی را از ایشان دریافت می‌کردند و رسالت می‌بردند و پیام آسمانی اسلام در نتیجه تلاش‌های آنها، با عنایت الهی خدایند، رهبری پیامبرش محمد ﷺ رو به گسترش بود. در آن روزگار، مسلمانان جوانی کوچک بودند که زیر فشار ظلم و ستم به سر می‌بردند؛ جامعه‌ای کوچک اما پویا، گروهی که افراد آن یار و مددکار یکدیگر بودند و نمونه کاملی از همدلی و همکاری را در پیمان برادری خود آشکار ساختند. پیمانی که برای پیشبرد پیام اسلام اثر بخش بود و یکبارچگی و همدلی را برای مردمی که تا چندی پیش از آن با یکدیگر سرسختی و رنج داشتند، به ارمغان آورد. چنانچه خداوند در این باره می‌فرماید: «همو بود که تورا با یاری خود، مؤمنان نیرومند گردانید و میان دل‌هایشان الفت انداخت که اگر آنچه در روی زمین است همه را خرج می‌کردی، نمی‌توانستی میان دل‌هایشان الفت برقرار کنی ولی خدا برد که میان آنان الفت انداخت، چرا که او توانای حکیم است»^۱.

ارمغان همدلی، و امداد ارزش‌ها و آموزه‌های اسلام بود. ارزش‌ها و آموزه‌هایی که بر

جان مسلمانان نشست و نسلی نوراً پدید آورد که توانست در زمانی به نسبت کوتاه، جهانی را دگرگون سازد. در این بین به شکل طبیعی اختلاف‌های شخصی و غیر شخصی میان مسلمانان روی می‌داد ولی حضور مؤثر پیامبر و ارزش‌های اسلامی و عالیم قرآن، بسیاری از مشکل‌های ناشی از این اختلاف‌ها را برطرف می‌کرد. با این همه، به نسبت حالت طبیعی اختلاف در میان فرزندان خود را و انهداده و قانون زندگی توأم اختلاف، همواره مسلمانان را نیز در برگرفته است.

اکنون ما در سد روشن ساختن خاستگاه و علت این اختلاف‌ها که پس از رحلت پیام اکرم به به افزونی نهاد، نیستیم و نمی‌خواهیم بررسی کنیم که آیا اسباب این اختلاف‌ها از انحطاط اخلاق بود، یا گوناگونی اجتهاد مسلمانان، یا توطئه و جنگی برای دست یافتن به حکومت و یا باید علت دیگری برای آن جست؟ آن چه ما را به خود مشغول می‌کند این است که با بدرود زندگی گفتن پیامبر اکرم عقب‌گردی در جامعه اسلامی ایجاد شد و حرکت به سوی همدلی و همراهی سیر نزولی به خود گرفت تا جایی که یکپارچگی مسلمانان چندپاره شد و فرقه‌ها، مذهب‌ها و جریان‌هایی را پدید آورد که همدیگر را به مسلخ کشیده و دست خود را به خون یکدیگر آغشته کردند و می‌کنند.

ما نمی‌خواهیم مسئولیت اختلاف را بر عهده شخصی خاص بگذاریم، بلکه هدف آن است که راه حلی برای خروج از این وضعیت بیابیم، چرا که اختلاف در برداشت از کتاب و سنت بگونه‌ای که برای مثال، شخصی از متنی وجوب حکم را برداشت کند ولی شخصی دیگر این وجوب را برداشت نکند، یا کسی آیه‌ای از قرآن را شاهی بردستی شخصی یا اندیشه‌ای بدانند ولی دیگری چنین برداشتی از آن آیه نداشته باشد، بسیار طبیعی است و مختص اسلام نیست، بلکه در تمام ادیان این تفاوت برداشت‌ها وجود داشته است؛ تفاوت‌هایی که ناشی از تنگناهای

عقل انسان برای دست یابی به حقیقت است. اما این واقعیت هنگامی در دسرساز می شود که این اختلاف های طبیعی، بستری برای اختلاف های غیرطبیعی شود و مسلمانان رو در روی هم باستند، به یکدیگر دشنام دهند، از یکدیگر دور شوند، نسبت به هم بدگمان شوند و در این ورطه خونشان ریخته شود. این هنگام است که جامعه اسلامی یکپارچگی خود را از دست داده و مسلمانان در اثر همین جدال ها و گریز و خون ریزی ها، ضعیف و ناتوان می شوند.

ناگفته نماند که درگیری و مناقشه فراوان در زمینه اختلاف های مذهبی و گسترش دامنه آن به جای آنکه سازنده بوده و موجب تحولی در علم شود، موجب نوعی نگرانی و ناآرامی می شود. از این رو، ارزشمند بودن این جنگ و گریزهای بی حاصل فکری زیر سؤال می رود.

این امور موجب می شود در برابر محکمه وجدان، دین، تاریخ و بشریت بایستیم و به این پرسش پاسخ دهیم که برای برون رفت از این بحران اسفناک مذهبی که هر روز در حال گسترش است، چه باید بکنیم؟

چگونه می توانیم امت مسلمان و سرزمین های اسلامی را در مقابل گرداب های جنگ های مذهبی مصنوعیت ببخشیم و بگونه ای آگاهی دهیم که سقوط در پرتگاه نابود کننده ای که در پس کشاکش های مذهبی است نجات آید؟

هرروزه می بینیم که مسلمانان به نام دین و مذهب خون یکدیگر را می ریزند تا جایی که دشمنی و درگیری در میان مسلمانان بگونه ای شدید، خشن، بی رحمانه و ناجوانمردانه گردیده که نظیر آن را در جنگ هایی که مسلمانان با سایر اقوام و آیین ها داشته اند، نمی توان سراغ گرفت. برای مثال، شیعه دوستدار علی و سنی دوستدار ابوبکر بگونه ای با یکدیگر درگیرند که آنگونه درگیری میان خود امام علی و ابوبکر نبوده است. چنانچه حبلیان، حنفیان و... با شیعیان جعفری صدها برابر شدیدتر

از حضرت صادق و ابوحنیفه اختلاف دارند.

در این حال، چگونه می‌توانیم هویت، افکار و عقاید هرانسانی را حفظ کنیم و میان روابط عمیق و دوستانه با برادر دینی، و حفظ عقاید و نتایج فقهی و کلامی که نتیجه تلاش‌های فکری و اجتهاد علمی است، هماهنگی ایجاد کنیم؟

در این راستا، این پرسش‌ها، سخن بسیار است ولی یکی از راه‌ها این است که یکدیگر بیشتر بشناسیم و و با ذهنی روشن و جستجوگر، همدیگر را درک کنیم. از سوی دیگر، هر یک از افکار و اندیشه‌های خود را برای برادر دینی‌اش بازگو کند تا دیگران ذهنیت برادر دینی‌اش را درباره او به بیراهه نبرده، خراب نکنند.

راه دیگر این است که هر یک از ما، سوی برادران دینی خود دست دراز کنیم و به جای اختلاف‌های فروپاشنده، با اختلاف‌هایی سازنده با یکدیگر روبه‌رو شویم تا از خونریزی در میان مسلمانان و بیشتر شدن جراحت‌های شوم تاریخی که قرن‌های متمادی دست به گریبانمان شده جلوگیری کنیم و به جای عقب‌گرد و نگاه به گذشته و تاریخ، با روشن بینی و نگاهی نو، تاریخ امروز و فردایمان را به بهترین شکل بسازیم و به جای اینکه در تاریخ غرق شویم و اسباب سواری و جدایی را بیابیم، اسباب دوستی و همزیستی را جویا شویم.

توجه به ندای وجدان در قبال وضعیت اسفناکی که همه مسلمانان در آن زندگی می‌کنیم و نگرانی زیادی که برای آینده امت مسلمانان وجود دارد و خطرهایی که میان اسلامیان را به طور فراگیر تهدید می‌کند، برآنان داشته‌تاریخ را از بار مسئولیت در برابر وضعیت مسلمانان عالم، سبک کنیم و در این زمانه سختی‌ها و تنگناها سخن حق را بر زبان آوریم.

این نوشتار ناچیز، نامه سرگشاده‌ای است برای همه مسلمانان، اعم از

شیعیان، سنیان، اباضیان، صوفیان و نامه‌ای که پیام مهر و دوستی، نزدیکی و برادری، راستی و درستکاری دارد. پیامی که با صراحت به نقد خود و دیگران فراخوانده و صفحه جدیدی را برای شناساندن مکتب اهل بیت و شیعیان دوازده امامی می‌گشاید. در این نوشتار، افکار، اندیشه‌ها، مسئولیت‌ها، دورنماها، آرزوها و داورها، فرزندان مکتب اهل بیت را معرفی می‌کنیم و نگاهی گذرا بر عقاید، فقه، مناسک، گرایش‌ها، دستاوردها و چگونگی نگاه آنها به مخالفان، خواهیم داشت. این نامه نوشتار پیامی است برای اینکه آشکارا و صریح، دیدگاه‌های خود درباره دیگران، بیان کنیم و دیدگاه‌های دیگران درباره ما را بشناسیم تا بتوانیم در راهی درست و شایسته قدم برداریم.

امروزه، ما در برهه‌ای تاریخی و زیست‌ساز برای امت مسلمان به سر می‌بریم و می‌خواهیم با شکستن حصار تاریخ و نگاهی نوبیین و مذهب، الزامات این دوران حساس را چاره کنیم. از این رو، به سوی دیگر اندیشه اسلامی دست طلب دراز می‌کنیم تا بار دیگر شکوه از دست رفته امتی را بازیابیم که در تاریخ تمدن بشریت، روزگار درخشنده‌ای داشته است.

ما به عنوان جریانی بزرگ در مکتب اهل بیت با صلوات پیامان را به گوش عالم و برادران مسلمانان می‌رسانیم و به سوی هم‌زیستی، سلامت، آمیز، صلح، ایجاد امنیت، حسن ظن و قدردانی و احترام به یکدیگر فرا می‌خوانیم تا بتوانیم سرزمین‌ها و جامعه اسلامیمان را بگونه‌ای بسازیم که در مقابل تندبادهای فتنه و شر و مرگ، محکم و استوار بایستد و نلغزد.

این نوشتار، بسیاری را به تعجب و ا می‌دارد و چه بسا کسانی را در گوشه و کنار خشمگین کند. اما ما می‌خواهیم نتایجی را که به دست آورده‌ایم و حتی با بعضی از شیعیان در آنها اختلاف داریم، بیان کنیم و موضع و جایگاه خود را در میان

صف‌بندی‌های امروز مشخص کنیم.

به هر روی، این نوشتار - با امید به خدا - پیامی برای محبت و دوستی است؛ پیامی که به آشتی مذاهب فرامی‌خواند و خداوند بر آن چه می‌گوییم، گواه است.

حیدر محمد کامل حب الله

دهم ماه مبارک رمضان سال ۱۴۳۸ هجری قمری

مطابق با ۲۰۱۵/۷/۲۸ میلادی